

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy óra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a
ap szétküldésére vonatkozó
szóvalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Eredmények.

Pécs, 1899. február 21.

Az a fenyegető alkotmányválság, melyet Bánffy báró erőszakos makacssága s a Tiszák áldatlan hatalomvágya idézett föl árva hazánkra, szerencsés megoldást nyert a Bánffy-kormány bukása s még inkább Széll Kálmánnak a kormányelnöki székbe történt meghívása által.

Bánffy báró, aki a béketárgyalások folyama alatt a béke meghiusításának reményében nem elégedett meg azzal, hogy az ellenzék a képviselőházi elnök választását, az ujonc-törvényjavaslatokat, a kiegyezési provizoriumot s horvát pénzügyi provizoriumot még az ő kormánya alatt keresztülbozsátani ígérte, kénytelen volt odahagyni helyét még mielőtt egyetlen javaslat is tárgyalás alá került volna s a kormányelnökséget átvette az a férfi, a kinek megbízatása ellen a Tisza-klikk kézzel-lábbal tiltakozott.

Természetes, hogy a régi rendszernek ez a kudarca s egy új korszak hajnalhasadása, a palástolhatatlan keserűség érzetével tölti el azokat, akik annak a rendszernek az emlőin nőttek nagyra hatalomban s anyagi javakban s ez a keserűség első sorban az ellenzék ellen tör ki belőlük, mint a melynek önföláldozó küzdelme zúzta össze az ő hatalmi rendszerüket s kényszerítette lemondásra ennek a

rendszernek legfőbb és legjellegzetesebb képviselőjét.

Régtől fogva megszokta már ez a hatalmi klikk kizárólag magát tekinteni a nemzet összes jogai és érdekei letéteményesének s azért most is azt hánytorgatják, hogy milyen óriási károkat okozott az országnak az ellenzék küzdelme, amely csak egyetlen kézzelfogható eredményre mutathat s ez a Bánffy báró távozása, de ezért is még majd keservesen meg kellend vezekelnie.

Hát az igaz, hogy ez is nem csekély eredmény, a melyért emelt fővel vállalhatja el az ellenzék a felelősséget ország-világ előtt, mert ezzel küszöbölte ki közéletünk-ből a törvénytíró erőszakot, a mások becsapására irányuló fufangot, csak hogy ennek az eredménynek a kivívásában egy hatalmas szövetségese volt az ellenzéknek s ez a korona fölkezt viselőjének rendületlen törvénytisztelete és alkotmányszere-tete volt.

Oly sokszor rántotta le ez a kormány a korona érintetlen tekintélyét a maga védelmére a politikai küzdelmekbe, hogy utoljára már arra is vállalkozott, miszerint a koronát is belevigye a törvénszegésbe. Ebből a célból mesterkedett a béke meghiusításán, hogy aztán a nyílt erőszak törvénytelen alkalmazására kérhessen föl-hatalmazást.

De vakmerősége itt hajótörést szen-

vedett s a koronát törvénszegésbe bele-vinnie nem sikerült. Ez volt közvetlen okozója Bánffy vesztének s így ebben a tényben egy másik nagy eredmény is foglaltatik s ez az, hogy a korona tekintélye elől elvonult az a sötét árny, a melyet a Tisza-Bánffy-klikk ármánykodásai rávetni iparkodtak, a mikor azt igyekeztek elhíttetni a nemzettel, hogy a korona az ő kedvükért kész az országgyűlést törvény ellenére is föl-szlatni s nekik az erőszakos uralomra a föl-hatalmazást megadni.

Bánffy bukása azonban napnál fényesebben igazolta, hogy fenyegetse bár alkotmányunkat még oly nagy veszedelem a hatalom elbizakodott birtokosai részéről, ezt Magyarországnak apostoli királya biztos kézzel hárítja el rólunk, mert van alkotmányunknak egy sziklaszilárd biztosítóka, törvényeinknek egy megvesztegethetetlen őre: az alkotmányhű, törvénytisz-telő, lovagias király.

A nemzet szívében gyökerező ezt a meggyőződést akarták kitépni, de vakmerő kísérletük kudarca csak megszilárdította ezt a hitet s ez a legértékesebb eredménye a Bánffyt buktató küzdelemnek.

Vannak azonban más eredményei is az ellenzék elszánt harcának, a melyekért a nemzet bizonyára nem lesz hálátlan, hisz az ellenzék nem a maga számára vívta ki őket, mert olyanok ez eredmények, a melyek a nemzet összességének javára

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Felix Faure.

— Egy modern karrier. —

A francia köztársaság hirtelen elhunyt elnökének, Felix Faure-nak élettörténete változatos eseményekben nem éppen gazdag, de vonzó és tanulságos. Párisban 1841. jan. 31-én született. Atyja igen jómódu butorgyáros és kereskedő volt, ki fiát szintén gyakorlati élet-pályára szánván, mihelyt a kellő kort elérte, egy jóhírű kereskedelmi iskolába adta, majd Angliába küldte a már serdült Félixet, hol ez két évig szintén iskolába járt s egyszerűs mind a kárpitos üzletben szerzett gyakorlati ismereteket. Börkereskedő kívánt lenni s hogy ezt az üzletágat alaposan megismerje, Ambroiseba ment s ott alaposan megtanulta a timárságot. Eközben megismerkedett az odaváló polgármester unokahúgával s feleségül vette. Ekkor épen 23 éves volt. Egybekelése után Havreban telepedett le, rézkereskedést nyitott s bizományi üzletet kezdett a tengeren tulra szánt árucikkek szállítására. Tekintélye és vagyonossága gyorsan emelkedett s rövid idő múlva már saját hajói jártak a tengeren. Városi tanácsos, majd a helyi kereskedelmi kamara elnöke lett. E közélet terén való ilyen szereplése sokszor érezte vele egyoldalú

voltát. Hogy ismereteit bővitse, előkelő állása mellett sem röstelt minden este eljárni az ugynevezett munkástanfolyamra, hol sok becses utbaigazítást hallott. Havre városán kívül a francia-német háború alkalmával tünt föl, mikor egy önkéntes csapat parancsnoka volt. A háború alatt szerzett érdemeiért a becsület-rend keresztjével díszítették föl. Majd visszatért Havreba és községi ügyekkel foglalkozván, másod-polgármesterré lett, de ellenzéki magatartása miatt a Broglie-kormány megfosztotta ez állásától.

A politikai életben 1881-ben lépett föl először, mint az alsó-szajnai departement országos képviselője, hol aztán minden új ülés-zakra megválasztották. A parlamentben élénk részt vett a vitákban, különösen a kereskedelmi ügyekben szaktekintélynek ismerték el. Mint jó szónokot szívesen hallgatták, finom, kellemes modoráért s szellemes és szerény társalgásáért általában kedvelték. Háromszor volt másodállamtitkár a gyarmatügyi miniszteriumban: Gambetta, Ferry és Tirard alatt. Majd a képviselőház alelnöke lett, mely állásból a Dupui-kormány a tengerészeti miniszteri tárca elvállalására hívta meg. Mikor ez a kormány beadta lemondását, már csak utódja kinevezetéséig volt e tárca vezetője, midőn a nemzetgyűlés többsége az elnöki méltóságra emelte.

Faure Felix szálas termetű, szép ember volt. Ritkuló szőke haja már erősen őszbe-

csavarodott. Megjelenése s modora finom és előkelő. Kortársai legjobbjával s kitünőségeivel legnagyobb részt benső baráti viszonyban volt. Boldog és példás családi életet élt. Két leánya volt, kik közül az idősebb egy amerikai nagykereskedő neje, az ifjabb, Lucie, egy vezérkari tiszt felesége s atyjának bizalmas titkárja volt, mint olyan, ki a tollat kitünően forgatja. Egy könyvet is irt Tuniszról, hol atyjával együtt járt ennek egy Algeriába tett utazása alkalmával. A könyvről, mely csak a család barátai kezén forog, azt mondják, hogy csinos és szellemes utirajzok vannak benne. Faure igen kedvelte a vadászatot. Nehány francia ur társaságában Bécs mellett is bérben tartott egy vadászterületet, Efferdieg határában, honnan egy ízben hazánk szomszédos területére is ellátogatott.

*

Érdekes az is, hogyan választották el-nökké Fauret. Amikor 1894-ben Casimier-Périer rövid félesztendő után beletáradt az el-nökkösködésbe és hirtelen lemondott, a kormány és kamara azonnal intézkedtek, hogy az el-nökkválasztó nemzetgyűlés haladéktalanul összehívassék szokott helyére, Versaillesbe.

A parlamenti pártok nagy sebtiben ki-szemelték jelöltjeiket, kik közül a január 17-én összeült nemzetgyűlésen hatan kerültek szavazás alá. Minthogy pedig első ízben általános többséget egyik sem nyert, másodszori szavazásra lett szükség; mikor már csak két

szolgálnak s a párthatalmi monopolium szolgálatába hajtott javakat a nemzet köz-kincsévé tenni hivatvák pártkülönbség nélkül.

Meghiusította az ellenzéki küzdelem az ország törvényes gazdasági önállósága ellen tervezett merényletet, mikor a Bánffy báró hirhadt ischli megállapodásának keresztülvitelét lehetetlenné tette. Ha az ország teljes kiszípolozására irányuló osztrák törekvéseknek a tiz-tiz évenként megújított kiegyezési alkudozásoknál annyiramennyire utját állunk sikerült, ezt csak törvénybe iktatott ama jogunknak köszönhetjük, hogy az egyezkedés nem sikerülte esetén gazdaságilag önállóan rendezkedünk be.

S Bánffy báró az ischli klauzulában vállalkozott arra, hogy ezt a védelmi fegyvert kicsavarja a magyar nemzet kezéből, a mikor a megegyezés sikertelensége esetére nem a gazdasági önállóságot, hanem a közösség állandóságát akart a törvénybe iktatni. Hogy ez nem sikerült: egyik főeredménye az ellenzék harcának.

További eredménye a kuriai bíraskodás behozatalának biztosítása, a melyet a Tiszák egy negyedszázadon keresztül képesek voltak megakadályozni, hogy szabadon hamisithassák meg a nemzet akarát a választásokon, a melyek fölött az a párt mondott ítéletet, a mely a választási visszaélések révén ült a hatalomban. A párthatalmi monopolium birtokosaira ez nagy csapás ugyan s ezért méltán telhetnek el keserűséggel az ellenzékkel szemben, de a nemzet, a melynek mégis csak az a főerdeke, hogy akarata hamisítatlanul érvényesüljön a saját sorsának intézése körül, bizonyára méltányolni fogja ezt az eredményt.

Az ellenzék többi követelése ugyan még további alku tárgyát fogja képezni, de az új kormányelnök személye s a korrupcióra támaszkodó hatalmi szövetkezet bukása elég garanciát képez arra nézve, hogy ezekre nézve is megnyugtató megállapodások fognak mihamarább létesülni.

A bukott rendszer sajtója hirdeti ugyan még azt a reménységét, hogy „Széll

Kálmántól a Bánffy által szem előtt tartott magasztos elvek megvalósításánál a folytonosságot várja“, de lehetetlen, hogy ezt maga is elhiggyje; mert minél több embert kizárni a politikai jogositványokból, a törvényhatóságokban és községekben a hatalmi kényuralom féktelenkedése, a hivatások való vicinális jövedelemosztogatás a községek rovására, a szolgálati pragmatika hiányában a kormány kényérekedvére kiszolgáltattott tisztviselők fölötti basáskodás, az összeférhetlen színekurákban való dúskálkodás — lehettek ugyan a Bánffy által szem előtt tartott magasztos elvek, de becsületes kormányzatnak nem lesz rájuk szüksége. Aki a hatalmat nem célnak, hanem az ország javára kezelendő eszköznek tekinti, az nem utasíthatja vissza a szabadelvű választási reformot, a közgazgatási visszaélések orvoslását, a vicinális törvény módosítását, a tisztviselők szolgálati pragmatikáját s az összeférhetlenség szigorítását.

S mivel nemcsak mi, hanem minden elfogulatlan szemlélő is Széll Kálmán megbízásában nem egyszerű személycserét, hanem rendszerváltozást lát, bizva bizunk benne, hogy az ellenzéki követelések megvalósításával nem sokára az eredmények egész sorozatára mutathatunk rá, a melyek minden becsületes politikus, minden önzetlen hazafi elismerésére fogják az ellenzékét érdemesíteni.

H i r e k.

Pécs, 1899. február 21.

Szerelmi könyvek a szivarban.

— Mittől illatos a szivar?

Szubtilis csutkácskákat, apró zsinog darabokat, különféle színű hajfűrtöket és a magy. kir. szivargyártás több efféle tartozandóságait fölfedezték már egyszer a szivarokban, de az egészen új specialitás, amiről itt szó van: szerelmi könyvekkel áztatott szivarokról.

Nevezetesen egészen hiteles verszetben állítatik, hogy a hazai dohánygyárakban némely szivarok a szerelmi bánat könyveivel ve-

gyitve készülnek. S lehet, hogy akik szerencsések ily gyártmányu szivarokat szívni, érezték ennek a vegyi elemnek az ízét.

Erről a szivarspecialitásról »a legújabb kedvelt leány-nóták« cím alatt kinyomatott dalos füzet tesz említést rémes reklám-sorokban, melyeknek szerzője Magyar Miska nevezetű költő, akinek ezen művével sikerült nemcsak a szivarozók, hanem a rendőrség figyelmét is fölhívni.

A rendőrség ugyanis számos rettenetes rimet fődözött fel a versekben, melyek közveszélyeseknek találtatván, az egész dalfüzet, mely a ponyvára a minap kirepült — elkoboztatott.

A rendőrség ezzel megkezdte a költészet terén is a tisztogatás munkáját és az első razia a ponyvák fölött eredményezte e feltűnő leleplezést a szerelmi könyektől facsaró szivarokról, melyek a következő megható dalban vannak ismertetve.

Az alvégi szivargyárban . . .

Dallama: Amott a nagy templom előtt,
Három águ diófa nőtt . . .

Az alvégi szivargyárban,
Ott ülök én talpig gyászban.
Mig a szivart csinálgatom,
Könyeimmel elázatom.

Elszállott a régi kedvem,
Hütelenné lett a kedvesem,
Más lányt szeret nem engemet,
Megrontotta a szívemet.

Árva vagyok, mint a madár,
Munka után senki nem vár,
Ezelőtt az én galambom
Meglesett az utcasarkon.

Minden lánynak van kedvese,
Cak nekem nem telik egyse,
Azért sirok olyan olyan sokat,
S áztatom a szivarokat.

A szegény szerelmes szivaros kis lány így osztja meg a szerelmi bánatát — a szivarozó férfi nemmel. Pedig voltaképpen az volna a költői igazságszolgáltatás, hogy ezen szomorú könyben ázott szivarokat az a hütelenné legény szivja el, aki már nem várja az ő epedő szivargyári galambját az utcasarkon.

jelölt állt egymással szemközt: Brisson és Faure. Ezuttal aztán Faure Félix általános többséget nyert és így ő emeltetett a francia köztársaság elnökévé. A választás eredménye az első pillanatban mindenkit megdöbbenített, mert teljesen készületlenül találta a közvéleményt.

Három évig tartó elnökösködése alatt Franciaországban sok változás történt és hatalmas növevény nyílt fejlődött sok olyan végzetes csira, melyet Faure elődeitől vett át. A hatalmas Franciaország, mely óriási áldozatokkal katonáállammá szervezkedett, hogy Németországot, ellenségét Európában és Angliát, vetélytársát a gyarmatokban, leverhesse, Faure alatt a hatalmas Franciaország két pártra szakadt: a militarizmus harcra kelt a köztársasággal. A régi belviszálynak ezen a roppant kiélesedésén kívül három nagy esemény teszi emlékezetessé Faure elnökségét: a Dreyfus-ügy revíziója, a peterhofi találkozás és a francia diplomácia bukása.

*

Faure Félixnél többet még egyetlen francia köztársasági elnökkel sem foglalkozott a sajtó és a közvélemény.

Az utolsó két évben nagy ellenszenvet keltett reakcionárius színezetű politikájával és kevélységével. Annaira ment, hogy egyszer, talán háromnegyed éve, vadászat alkalmával

formálisan kegyvesztettnek nyilvánított egy főbb rangú bírót, a ki megszólította a nélkül, hogy az elnök előzőleg szót intézett volna hozzá. Nagyon szerette a pompát és a fényes fölvonulásokat s azt mondják róla, hogy az Elyséepalota nagy logadótermében, a melyet restauráltatott, a festők Faure kívánságára véletlenül ott felejtették a lekapart nagy N betű (III. Napoleon iniciáléja) fölött a császári koronát, a mely alá aztán az ő dupla N monogramja került. Faure neje keveset szerepelt nyilvánosan, annál többet egyetlen gyermeke, Lucy kisasszony, egy végtelenül jószívű teremtés, a ki sok jót tesz a szegényekkel.

Nimbust kölcsönözött Faurenak, hogy ő, mint a szerény butorgyáros fia, igazi monarchikus fényvel vette körül magát, és nem mulasztott el egy alkalmat sem, hogy a Franciaországba érkezett fejedelmeket ne üdvözlölje és ne úgy lépjen fel, mint velük egyenrangú kormányfő. Ő maga is gazdag ember — körülbelül kétfélmillió frank ura — mindig kedvelte a fényűzést és mikor elnökké megválasztották, csak folytatta addigi életmódját.

Faure, ki külső öltözkéiben mindig ügyelt arra, hogy a legújabb divat szerint öltözködjék, naponta 3—4-szer változtatta a ruháját, szenvedélyes vadász volt. Ez a szenvedélye volt az oka, hogy Faure koránkelő volt, ami Párisban tudvalevően nem szokás. Mielőtt el-

nökké választották, minden ismerőse kétségbeesésére fogadó óráit reggel 6—8-ig tartotta. Mint elnök is rendszerint korán kelt, fürdött, azután szolgálati tisztjével kilovagolt. Kilenc órákor, mikor az elegáns párisi fölkel, visszatért palotájába, ruhát váltott és íróasztalához ült dolgozni. Reggelizni rendszerint menyé és leánya társaságában szokott. Délután kihallgatásokat adott, meglátogatta a külföldről érkezett előkelő vendégeket stb. Ebéd után rendszerint színházba ment, vagy valami hivatalos jellegű mulatságra. Bár nagyon vigkedélyű volt, rendszerint csak a komoly irányú színházakat látogatta, mert a köztársasági elnököt már főudvarmesteri hivatala sem engedné el valamelyik kisebb párisi színházba.

Az elnöki háztartás költségeit abból az 1,200.000 frankból fedezték, amit Faure civilista fejében kapott. Ez az összeg elég nagy arra, amint azt Grévy is megmutatta, hogy abból az elnök megvagyonosodjék. De Faure igaz nagyuri módon viselkedett mindig, innen van, hogy a civillistát rendszerint utolsó frankig elköltötte.

A legtöbb dolga van az elnöknek és irodájának azoknak a dolgaival, kik segítségért folyamodnak. Ebben a tekintetben Faure alatt mintaszerű rend uralkodott. Minden segítség-kérőnek folyamodását megvizsgálták és róluk külön jegyzéket vezettek. Egy-egy ilyen

Napirend 1899. február hó 22-én.

Naptár: szerda, február 22. — Róm. kath.: Kántor bőjt. — Prot.: Didim. — Görög-kel. (febr. 10.) Karalamp. — Zsidó: Adar 12. — Nap két 6 óra 57 perckor; nyugszik 5 óra 32 perckor. — Hold két 3 órakor délután; nyugszik 5 óra 34 perckor reggel.

Időjárás. Kilátás a központi meteorologiai intézet jelzése szerint: száraz, hőemelkedés várható.

Színház: »Madarász«, operette.

— **(Személyi hírek.)** Heteyi Sámuel megyés püspök ma reggel, bizonytalan időre Nádasdra utazott. — Trixler Károly alispán ma délután Mohácsra utazott, hol a mohácsi Margitta szigeti védtöltés ügyében — mint földmívelésügyi miniszterileg kiküldött, miniszteri biztos — a zombori kir. főmérnökkel fog tárgyalást folytatni.

— **(Uj esperesek.)** A megyés püspök a simontornyai egyházkerület esperesévé az elhalt Capáry János helyébe *Fülöp* György miszlai plébánost, a németi egyházkerület esperesévé pedig a nyugalomba vonult Babócsay Pál helyébe *Kulcsár* János garéi plébánost nevezte ki.

— **(Bőjti felolvasások.)** A pécsi Katholikus Kör a bőjtben az idén szintén tart felolvasó estélyeket. A felolvasó estélyek folyó hó 26-án, március 12. és 15-ik napján lesznek este félhat órakor.

— **(Évforduló.)** Tegnap volt huszonegy éve, hogy XIII. Leó pápa Szent Péter trónjára lépett. Ez alkalomból a székesegyházban *Hetyey* Sámuel megyés püspök hálaadó misét mondott.

— **(Esküvő.)** Ma reggel nyolc órakor tartotta egybekelését az állami anyakönyvvezető előtt *Lipcei* Józsa, szintársulatunk volt kedvelt szubrettje, *Hasznos* József dr. szolnoki gyakorló ügyvéddel. Az egybekelésnél tanúk voltak *Reeh* György, városi tanácsos és *Fischmann* Ignác bankigazgató Jászkesiről. Az egybekelés után az új pár az izraelita templomban megáldatta frigyét s a féltizenkét órai vonattal elutazott férjével új otthonába, Szolnokra a pécsi színházlátogató közönség legkedvesebb énekesnője, a ki épen születése napján — mert a házassági bizonyítványban foglaltak szerint 1880. február 21-én született — és mikor élte tizenkilencedik tavaszába lép

jegyzőkönyvben körülbelül 20,000 név van. Faure-nak ebben a dolgában segítségére volt neje, ez az egyszerű házas asszony, ki kevesebb időt töltött szabójánál, mint férje.

Faure Félix nem kereste az elnöki méltóságot. Éppen olyan váratlan volt a megválasztása, mint Carnoté s a francia nép nagy rokonszenvvel fogadta megválasztását. Még megválasztása előtt is híres volt, mint divathős, s ruháit egész Páris ismerte és csodálta.

Az elnök Faure kitűnően értette a reprezentálás mesterségét s ujabban már annyira kiélezte ezt, hogy a francia nép tréfából »ő felségének« kezdte nevezni s a német lapok nagy gaudiummal irtak Faure ő felségéről cikkeket.

Saját magánál és hatalmánál csak családját, de különösen ifjabbik leányát szerette jobban. Lucie, ki most már szintén asszony, volt apjának szemeténye. Híres az a kedves jelenet, melynek hősnője Lucie volt, mikor apja haza jött az elnökválasztás után. A boldog lány ragyogó arccal futott apja elé s a lépcsőházban nyakába borulva kiabálta a komoly politikai kíséret füle hallatára.

— Itt van az én papám, az én nagy dicső papám!

Lucie már a tengerészeti minisztériumban atyja meghitt titkára volt és az Elysée-ben is tovább folytatta e mesterségét.

cserélte fel a lányi pártát a menyecske-főkötővel.

— **(Öngyilkos hegy-őr.)** Horvátits István hosszú ideig volt a városnál mint hegy-őr alkalmazva, míg nem körülbelül egy évvel ezelőtt rájöttek, hogy Horvátits nem eléggé pontosan teljesíti kötelességét, sőt annyira viszi a szolgálati hűtlenséget, hogy maga is dézsmálja a gondjaira bizott szőlőket. Ekkor elbocsájtották a szolgálatból, s azóta az ősz-utca 8. szám alatti házban édegett, egy ideig mint napszámos kereste kenyerét, de az utóbbi időben gyomorbaja, mely már régóta kínoztta a 48 éves embert — munkaképtelenné tette. S ez annyira kétségbe ejtette Horvátits Istvánt, hogy ma reggel nyolc órakor, — midőn házbeli jei a piacra mentek s ő egyedül maradt — leakasztotta a falról két csövű vadászfegyverét, megtöltötte s a fegyvertusát neki támasztva a falnak egy pipaszárral megnyomta a ravaszt. A lövés eldőrdült és Horvátits holtan bukott a földre. A tizennégymilliméteres löveg a gyomrába fúródott s rögtön halált okozott. Az esetről értesítették a rendőrséget, a honnan dr. Tolnai Lajos városi orvos és Trixler Aladár ügyeletes rendőrbiztos mentek a helyszínére, az orvos azonban már csak a beállott halált konstatálhatta, s intézkedett a hullának a halottas házba leendő szállítása iránt.

— **(Hazátlan siketnéma.)** Messze tőlünk, Ugocsából jött ma egy megkeresés a pécsi rendőrkapitánysághoz, melyben az alispáni hivatal egy siketnéma asszony illetőségi helye után tudakozódik. A siketnéma asszonyt úgy találták betegen az országuton. Látszott rajta, hogy messze utról jött; de sem irás, sem más dolog nem volt nála, miből kilétét és illetőségi helyet meg lehetett volna állapítani. Bevitték a megyei közkórházba és most ott ápolják. A rendőrség kéri azokat, kik talán egy elveszett teremtséről tudnak, jelentsek azt be; hátha meg lehetne ily uton-módon a hazátlan siketnéma asszony kilétét és illetőségi helyét állapítani!?

— **(Jubileum.)** Trajber Tódor szegzárdi kir. törvényszéki irodatiszt tiszteletére szombaton este a szegzárdi kaszinó dísztermében jubileumi lakomát tartottak, melyen a törvényszék elnöke, bírái, hivatalnokai, a megyei tisztviselők és több kaszinói tag megjelent és sikerült felköszöntőkben éltették a jubiléumát, ki egy emberöltőt meghaladó időn át

Faure felesége — vajjon ki hinné ezt? — a sikkasztó Gaimotnak volt a leánya. Apja jegyző korában sikkasztott néhány utalványt, de a lány akkor még igen kicsi volt. A sikkasztó apa öngyilkosságot követett el s lánya csak évek múlva tudta meg, hogy micsoda szegényben halt meg apja.

A szocialisták ezt fel is használták Faure ellen mindjárt a választás után, de nem érték célt, mert Faure-nét mindenki becsüli és tiszteli; különösen a szegények, kiknek jötevényük és gyámolítójuk volt mindenkori.

Akármiféle fejedelmi személy érkezett Párisba, Faure nagy lelkiismeretességgel fogadta; még Monaco fejedelmét is. De elutasítólag hideg lett, mikor a Dreyfus-ügyről kezdtek beszélni:

— Ehhez a dologhoz semmi közöm! — mondta.

Ami szegény királynékat is fogadta, mikor teljes inkognitóban keresztül utazott Párison. A királyné a legnagyobb nyugalommal éppen ujságokat vásárolt, mikor megjelent Faure, a francia udvariasság mintaképe, karját megboldogult felséges asszonyunk karjába öltötte és a vonathoz kísérte.

lelkiismeretesen, szorgalommal és teljes megelégedésre töltötte be hivatalát. Trajber Tódor 1843. november hó 24-én lépett hivatalos állásba, mint vármegyei levéltári gyakornok s ugyanakkor tette le a hivatalos esküt a közgyűlés színe előtt; azóta megszakítás nélkül szolgált a megyénél, 1872. óta a törvényszéknél, jelenleg tehát 56 évi szolgálati ideje van, a mivel azt hisszük, nagyon kevés hivatalnok dicsekedhet Magyarországon: hozzá még 77 éves életkora dacára még most is eléggé munkaképes, egészséges és hivatalos tisztét rendszeren betölti. Legközelebb azonban jól megérdemelt nyugalomba vonul; nyugalmaztatása iránti kérvényét a napokban már be fogja nyújtani. Trajber Tódor régi magyar nemes család tagja; a társas életnek is mindig kedvelt és tisztelt alakja volt; fiatalabb éveiben a szegzárdi társaság színe-javát igen gyakran vendégül látta uri házában s ő maga is jeles szerepet játszott a társadalomban. Több év óta azonban már visszavonultan s egyedül hivatalának élt; jubileuma alkalmával Pécsről is sokan üdvözölték a közszeretben álló jubiléumát. Trajber Tódorné szül. szentgyörgyvölgyi Szép Anna, férje jubileumi alkalmából a vármegyei muzeumnak ajándékozott egy viaszból készült, művészi kivitelű Krisztusképét, mely a család régi ereklyéje s igazi műbecsével bír.

— **(Feltört pince.)** Schlanger Vilmos pécsi lakosnak nagy-kozári szőlejeiben levő pincéjét eddig ismeretlen tettesek az elmúlt éjjel feltörték s onnan két husz-husz literes hordó bort elloptak. A tetteseket nyomozzák.

— **(Néptanítók figyelmébe.)** A földmívelésügyi m. kir. minisztérium azon célból, hogy a filloxera által elpusztított szőlők felújításához szükséges ismereteknek mindenki birtokába juthasson, egy utmutatást adott ki. — Minthogy e téren a népnek senkisémet tehet jobb és hasznosabb szolgálatot, mint a tanítók, ezért mindazok, kik a földmívelésügyi m. kir. minisztérium szólszözet osztályánál egy levelező lapon jelentkeznek, a könyvet ingyen kapják meg.

— **(Megvert család.)** Nagy veszedelemnek volt kitéve a minapában *Pál* Jakab, szabolcsi korcsmáros és családja. Bement hozzájuk hét bányász és ott rakoncátlankodni kezdett. Mikor a korcsmáros rendre intette őket, botokkal és baltával támadtak rá s úgy őt, mint a segítségére siető fiát és feleségét véresre verték. Azután összetörték a korcsma butorait, bevették az ablakokat s úgy mentek tova. *Pál* Jakab feljelentette a verekedő vendégeket a bíróságnál.

— **(Katonai sorshúzás.)** *Pintér* Ferenc tanácsos, katonai előadó, hirdetményben teszi közzé a városházán, hogy a folyó évi sorozást illetően az 1878-ik évben született s az első korosztály alá tartozó hadkötelesekre nézve a sorshúzás folyó hó 26-án (vasárnap) tartatik meg a városházán a II-ik emelet 28-ik számú hivatali helyiségben.

— **(A végzet.)** Megirtuk tegnap *Szebényi* Istvánné szül. *Bicó* Rozáliának a városházán elkövetett öngyilkosságát. Az öngyilkos asszony hulláját tegnap este *Cirer* Elek dr. tisztii főorvos is megvizsgálta s aztán kiszállították a budaikülvárosi temető hullaházába, a hol ma a városi tisztii orvosok felboncolták s aztán eltemették az öngyilkos asszonyt, aki *Szebényi* István kemence-építőnek második felesége volt. *Szebényi* első felesége 1896. év nyarán a *Köszl* János boltjának felrobbanásakor halt meg s most ime második felesége is

ilyen szomorú halállal mult ki az élők sorából, az önkényt választott halállal mosva le a szégyent magáról, a mit bűnével okozott.

— **(Hiányzó angyalkák.)** A pécsvidéki tanítónők által f. é. március hó 8-án rendezendő szini-estélyen előadandó »Jakob álma« című előképhez hiányzik még egy néhány, hófehér, lengő szárnyu angyalka, s az estély rendezősége most ajtótol ajtóra kopogtat, hogy társadalmunk legelőkelőbb házáinak bájos leánykáiból kiegészítse a »Jakob álmanak« angyali karát!

— **(Lóköltők kerestetnek.)** A rendőrség most ismét ismeretlen lóköltő cigányokat keres. A lóköltők egy paripa és egy kanca lovat loptak el, meg egy pej csikót a pusztáról s elmentek vele, ők tudják hova. Azaz hogy csak a két lóval, mert a csikót, azt már megtalálták egy földmivesnél, kinek a száz forintot is megérő csikót potom harminc forintért adták el a lóköltő cigányok.

— **(Feltört pince.)** A városi csárdában lakó Horváth József pincéjébe betörték a minap. A pince ajtajának befejezése után elvittek a pincéből 50 liter bort és 20 liter pálinkát. A káros bejelentette az esetet s most keresik az eddig még ismeretlen betörőket.

— **(Magánmén felülvizsgálat.)** A megyei járásokban annak idején megtartott méntvizsgálatok ügyében hozott határozatok ellen három felebbezést adtak be a megyéhez, melyek elintézéséül elrendelték a magánméné felülvizsgálatát. *Trizler* Károly alispán elnökléte alatt, ma délelőtt id. *Jeszenszky* Ferenc, lótenyésztő bizottsági elnök, *Illgner* Károly méneskari főhadnagy, *Miksik* Ákos állami állatorvos és ifj. *Jeszenszky* Ferenc megyei gazdasági előadó, — tagokból álló felülvizsgáló bizottság szemlét tartott a lovak fölött, melyek közül kettőt a Mohács járási Nagy-Nyárádból, egyet pedig a Szent-Lőrinc járási Szent-Mihály községből hoztak a bizottság elé, melynek adandó véleményes jelentése szerint, fog az alispán a felebbezések ügyében dönteni.

— **(Hadmentességi díjt fizetők figyelmébe.)** *Dragonescu* Döme, kir. pénzügyigazgató hirdetményt bocsátott ki a hadmentességi díj alá tartozók ebbeli kötelezettségének bejelentése tárgyában. Ugyanis mindazok, kik katonai szolgálatra végleg alkalmatlanok vagy fegyverképtelenek s mint ilyenek a hadkötelezettség alól töröltettek, tartoznak a folyó évben a városi adóhivatalban jelentkezni s ott megállapíttatni, hogy hadmentességi díj fizetési kötelezettségük fennáll-e és mily mértékben. A kik ezt elmulasztják, a hadmentességi adó háromszoros, illetve hat-szoros kivetésével büntetettnek.

— **(Négy lopás egy éjjel.)** Pelérdén egyik éjszaka négy helyen is lopást követtek el eddig még ismeretlen tettesek. A lopásokat sorban vitték véghez; először *Papp* József udvarába s onnan három héthetes malacot hájtottak el. Azután *Biró* Páltól tiz tyukot, *Dombai* Jánostól tizenhárom s végül *Szomor* Györgytől tizenhat tyukot loptak el s az összes zsákmány, a mit összelopkodtak épen félszáz forintot ért meg. Most folyik a nyomozás az ismeretlen tolvajok után.

— **(Megvert tolvaj.)** Ocsárdon történt a napokban, hogy Beitl Izidor ottani lakos

házának padlására fellopódzott Marktreiter József foglalkozás nélküli lakatos legény s onnan egy csomó ruhaneműt és két zsák krumplit akart ellopni. A padláson támadt zajra azonban Beitl figyelmessé lett és kocsisát oda állította a padlás feljárata alá, maga pedig az utcaajtót tartotta elfoglalva. Nem sokáig kellett várniok, midőn a tolvaj a lopott holmikkal megterhelve lefelé jött a padlásról. Amint leért, a kocsis és gazda rávetették magukat s alaposan elverték, azután átadták a hatóság embereinek.

— **(Hitelművelet.)** Szűrös atyafi járt a napokban egyik pénztintézetünkben és az igazgató után tudakozódott. Mikor bevezetik hozzá, szurós szemével jól szemügyre veszi az igazgatót, végre megszólal:

— Kigyelmed-e a nagyságos takarékpénztári igazgató?

— Én, én. Mit akar kend?

— Hát csak az a kérdésem volna, jól áll-e ez a takarékpénztár?

— Jól áll-e? Mi köze ahhoz kendnek?

— Hát csak az a közöm, kérem átszággal, hogy kölcsön szeretnék kérni vagy 800 forintokat.

— **(Dániel Ernő a borkereskedelem érdekében.)** Mióta a földmívelésügyi miniszter oly erélylyel üldözi a borpancsolókat, azóta a tisztességes borkereskedők mind sürűben hangoztatják azt az óhajukat, hogy a kereskedelmi miniszter őket a hamisítók üldözéséből folyó hátrányoktól óvja meg. A lármás hadjárat t. i. nemcsak a borhamisítók üzemeit szünteti meg, de súlyos csapásokat mér a hamisítók révén rossz hirbe keveredett egész borvidékekre is. A kereskedelmi miniszter most oly rendeletet bocsátott ki, a mely alkalmas a reális borkereskedelem érdekeinek legalább részben való megvédésére. Dániel Ernő báró kereskedelemügyi miniszter ugyanis a börtörvény sikeres végrehajtása érdekében ország-szerte megalakított borenellenőrző-bizottságok részére ügyrend-szabályzati mintát készített. Több ellenőrző bizottság oly intézkedéseket vett föl hatáskörébe, melynél fogva a bizottság való-ságos közigazgatási hatóságot képezett volna. A kereskedelmi miniszter a neki bemutatott ilyen ügyrendi szabályzatokat azzal utasította vissza, hogy a bizottságnak nincs hatósági jogköre s csak abból a célból szervezték, hogy a társadalmi uton tudomására jutott borhamisítási eseteket jelentse föl az illetékes hatóságnál és ebbeli köteletségét is akképp végezze, hogy eljárása által a borkereskedelem reális érdekei ne veszélyeztessenek. Ugyancsak föl-kérte a kereskedelemügyi miniszter a belügy-minisztert, utasítsa a rendőrhatóságokat, hogy a törvény és rendelet szigorú végrehajtása mellett tartsák szem előtt azt a világos rendelkezést is, hogy csakis alapos gyanu esetén indítsák meg az eljárást, vagyis vegyenek mintát a borokból; továbbá, hogy tartozkod-janak a vizsgálat megindításának nyilvánosan való tárgyalásától.

— **(A vak koldus.)** Egy öreg, vak koldust állítottak ma délelőtt az ügyeletes rendőrbiztos elé. Azzal vádolták az öreget, hogy a Makár-utca 42. szám alatti házban koldulva, a konyhából egy ezüst merítő kanalat akart ellopni, de rajta csípték. A koldus sehogysem akarta a lopást beismerni s méltatlankodva hivatkozott vakságára, a kihallgatása folyamán azonban kiszült, hogy bizony a koldus — nem is vak, sőt mindakét szemével kitűnően lát. A furfangos koldust *Zweig* Jánosnak hívják. Most a rendőrség vette tovább a partfogása alá.

— **(Faure elnök utolsó látogatója.)** A monakói herceg, aki jelenleg Párisban tartózkodik, aznap délután, amikor Faure este meghalt, meglátogatta az elnököt, aki

maga hívta meg a herceget, hogy megtudja tőle, vajjon legutóbbi Berlinben tartózkodása alatt a herceg, különösen Vilmos császárról, milyen benyomásokat szerzett. A herceg eleget tett a meghívásnak, de már a beszélgetés első perceiben megütődve tapasztalta, hogy a különben oly élénk szellemű Faure feltűnő szellemi gyöngeséget árul el és végül meg sem értette már, amit a herceg neki elbeszél. A herceg, kit ez nagyon kínosan érintett, félbeszakította a beszélgetést és bucsut vett, mire Faure, szinte önkivületben, egész gépiesen az ajtóhoz kísérté. Pár órával rá a köztársaság elnökét szélhűdés érte. A monakói herceg volt az utolsó látogató, akit Faure elnök fogadott.

— **(A legnagyobb jövedelem.)**

Egy angol folyóiratban valaki összeállította a legnagyobb fizetéseket és tiszteletdíjakat, mikét valaha orvosok és tisztviselők kaptak. A legnagyobb fizetés, a mely valaha angol tisztviselőnek jutott, a nemrég elhunyt Lord Selborneé volt: évi háromszázezer márká. Day és Red amerikai megbizottak, a kik a spanyol-amerikai háboru után Párisban a békefeltételeket megvitatták, egyenkint kétszázezer márkát kaptak. Mindez még édeskevés ahhoz képest, a mit *Dimsdale* londoni orvos kapott a mult század végén, a miért Katalin cárnő családját beoltotta. Ezért a csekély szolgálatért kétszázezer márká utiköltséget fizettek neki. Ezenkívül a cárné nemessé tette és százezer márká évi járadékot biztosított számára. *Sir Asiley Cooper*, a híres sebész megszokta, hogy óriási tiszteletdíjat fizessenek neki. Egy alkalommal a következő mulatságos eset történt meg vele: egy roppant gazdag nyugatindiai kereskedőn veszedelmes operációt végzett. Az operációt szerencsésen végrehajtotta s a beteg az asz-szisztensek mindegyikének hatezer márkát fizetett.

— Önnek pedig, így szólt azután a nagy orvoshoz fordulva, ezt adom.

Azzal odadobta neki halósipkáját.

— Jól van. Zsebrevágom a sertést, felelt *Astley Cooper*.

Lehajolt s fölvette a sipkát. Csak akkor látta, hogy egy huszezer márkáról szóló csekk van benne.

Sir William Jenner, a ki a velzi herceget 1871-ben veszedelmes betegségéből kigyógyította, kétszázezer márkát kapott, a mi aranyban több volt, mint a saját súlya. *Sir William Gull*, *Sir Anaera Clarke* és *Sir Morell Mackenzie* orvosoknak négyszázezer forintnál több évi jövedelmük van.

— **(Vizsgálóbírói kirendelés.)**

Az igazságügyminiszter a kaposvári kir. törvényszék területére vizsgálóbírói állandó helyettesül *Gábor* Mátyás, kir. törvényszéki bírói kirendelte.

— **(Veszedelmes „dráma“.)** Ez egyszer nemcsak képletesen, de igazán drámáról, amelyiket cigaretta gyanánt árulnak. Ezek miatt vizsgálatot indítottak meg Triesztben, amelynek az lett az eredménye, hogy az odaváló trafikok minden drámakészletét lefoglalták. A vizsgálatot egy *Peruzzi* nevű trieszti könyvkötő esete idézte elő. *Peruzzi* olyan drámákat vásárolt, amelyek igen különös módon égték el, nevezetesen fölrobbantak. *Peruzzi*t ugyan semmi baj sem érte, mert

mikor észrevette, hogy cigarettje erősen füstöl, eldobta, de azért a robbanó portéka ugyancsak megijesztette Trieszt dohányosait.

— **(A gyilkos köd.)** A sűrű ködpára okozta azt a megrendítő gyászesetet, amely szombat reggel történt Brüsszel egyik külvárosának vasuti állomásán. A foresti stáción egy gyorsvonat beleütközött egy épen indulásra készen álló személyvonatba és megdöbentő pusztítást vitt véghez. Kora hajnal óta sűrű köd feküdt a környéken. A foresti állomásra, amely a belga főváros rendezőpályaudvara, egymásután robottak be a reggeli vonatok, köztük a tournai-i személyvonat is, amely tizenöt percnyi késéssel, nyolc óra harminchét perckor indult volna meg Brüsszel felé. A köd még mindig nem oszlott el. Sőt annyira sűrű volt a fojtó ködoszlop, hogy husz lépésnyire se látták egymást az emberek. Ebben a veszedelmes szituációban robotott be teljes gőzzel a mons-quiévrain-i gyorsvonat, amelynek lokomotívja belefuródott a személyvonat hátsó három kocsijába s egy pillanat alatt eltűnt a szétroncsolt waggonok oldalfalai közt. Csak harmadosztályu kocsikat ért a rombolás, az első- és másodosztályu kupék sértetlenek maradtak, de sajnos, épen a darabokra zúzott waggonokban volt a legtöbb utas. Zsufolva voltak ezek a kocsik. A gyorsvonat gőzgépe mint egy prűszkölő szörny emelkedett ki az egyik kocsi szétmállott tetéjéből és mozdulatlan masinája olyannak látszott, mint egy hatalmas vas-karom, amely agyongázolt áldozatait fogva tartja. Egyik ke-

rekeből egy leszakított emberfej meredt elő, a másikkól egy gyermek letépett karja . . . fel kilenckor történt a rémeset s déli tizenkettőkor még alig került elő a romok alól néhány áldozat. Lassan és óvatosan kellett szétbontani a kocsik oldalát, mert valahányszor megmozdítottak egy léce, velőtrázó sikoltások riasztották vissza a szomorú munkára kirendelt vasutasokat. Egy vérrel borított nő holttest görcsösen összekulcsolt karjai közül alig szabadithatták ki sebesült gyermekét, egy brüsszeli nevelő pedig, aki csak könnyen sebesült meg, egész csomó holttest alatt órákig feküdt, mert nem tudták kiszabadítani. A halottak száma harminc, a súlyosan sebesülteké hatvannyolc s vagy száz embert ért könnyebb sérülés.

— **(Fogházba került párbajosok.)** Egy kimutatás van előttünk, amely azt tünteti ki, hogy 1892-től 1897. végéig a kir. államfogházakban hány párbajozó üldögélt. A szegedi államfogházba 1892-ben 81 párbajozó ur került. A következő 1893-iki évben ez a szám már 117-re emelkedett. Egy évvel később, tehát 1894-ben 111 párbajozás miatt elítélt ismerkedett meg Szegeddel. 1895-ben pedig csak 69. A rákövetkező esztendőben ez a mumerus csak eggyel apadt, amennyiben 68 ur talált otthont az államfogházban. 1897-ben a legkisebb számot, az 52-t, kapjuk. Szegeden tehát hat esztendő alatt párviadal vétsége miatt kettő híján 500 gentleman fordult meg. A váci kir. államfogház 1896-ban és 1897-ben összesen csak 117 verekedőt fogadott magában. A kimutatás amelyről szó van, teljesen kimerítő s az elítélteket több oldalról megvilágítja. Arról is szó van benne, hogy az ügyeiket párbajjal elintéző urak szü-

letésükre nézve törvényesek-e, avagy törvénytelenek? Így hát konstatalhatjuk, hogy az említett idő alatt viaskodók egyfől-egyig törvényes születésűek voltak. Ami éveik számát illeti, a kimutatás arra is kiterjeszkedik, azt bizonyítva, hogy a legtöbb párbajvétséget 20-30 éves korukban követték el, de hogy 30-40 éves korukban is erősen párbajoznak az urak. Akadt természetesen olyan párbajozó is, aki még husz éves sem volt, amint kiállt olyan bácsi is, aki hatvan esztendőn immár tulesett. Meg kell még jegyeznünk, hogy 1896-tól kezdve a párviadal miatt elítélt uraságok nagy ellenszenvvel kezdenek viseltetni a szegedi és a váci kir. államfogházak iránt s egy-két napi, vagy heti fogságukat a különböző törvényszéki fogházakban szenvedik el, alapján a kért és megkapott engedélynek. Hát bizony ez tüntetés a kir. államfogházakkal szemben.

— **(A ló Kinában.)** Mifelénk a ló legkedvesebb házi állat. Csak az a baj, hogy nem mindenki szerezheti meg magának, mert nagy az ára, és sokba kerül az eltartás. Hány ember van, a kinek az a leghőbb vágya, hogy lovat tarthasson magának, amely szép, okos, hű és hasznos. Ezeket az embereket bizonyára irigység fogja el, ha megtudják, hogy Kinában könnyen lehet lovat szerezni és könnyű az eltartása. Talán épen ezért nem szeretik a kinaiak. Kinában nem nagyon használják háziállatul a lovat, sőt a déli tartományokban épenséggel ritka a ló. Minden árut a vizen szállítanak, a mi bőven van. Csak a néhány lovas-ezrednek van lóra szüksége. Ha valamelyik város utcáján ló halad végig, a járókelőket a ritka látvány egészen fölizgatja és a lovas gyakran szolgát küld előre, a ki végigkiáltja az utcákon:

— Ló közeledik!

Az északi tartományokban sem sokat

Ime, itt van a levél, most lássa, hogy hazudtam-e, vagy sem. Az asztalra dobta azt és sértett pillantással nézett a leányra.

Maggy látható megszegyenüléssel hajtotta le fejét, valóban azonban azért, hogy a felindulás pirját elrejtse, mely a rejtélyes levél megpillantásakor arcát elborította; reszketve nyujtotta ki kezét a levél után.

— Ó, most igaztalanul bántam önnel! — szólt dobogó szívvvel.

— Valóban, a legnagyobb igaztalanság volt az, mely valaha egy szerető szívet sérthetett, kiáltotta Bob, ki a leány megindultságát egészen más okra vezette vissza. Ezért elégtétellel tartozik nekem — öntsön balzsamot fájó sebemre és . . .

— Had olvassam előbb a levelet, szakította félbe Maggy, kit Bob átölelve, maga mellé ültetett a székre.

— Olvasni? Hát még mindig nincs meggyőződve? kegyetlen!

— De, de, hanem olyan kíváncsi vagyok. Kérem, kérem, hiszen ez egy teljesen közönyös levél és azonnal visszaadom önnek.

— Azon föltétel alatt, ha jutalom gyanánt — jutalom gyanánt egy csókot ad — szépek legszebbje, olvashatja a levelet, kiáltotta Bob teljes diadalérzettel. Mit tartozik rám e dolog és különben is, különben is a familiában marad. Ezzel egészen hozzáhajolt.

— Előbb a levelet, szólt Maggy elfuló lélegzettel, villámgyorsan megragadva a becses irást.

— És most a jutalmat! — kiáltott Bob tüzesen, miközben erősen magához szoritotta. Maggy csak csekély

távozott és egyedül a szép Bob volt ott, a ki elégült arccal ült az asztal mellett és visky, cukor és vízből egy pohár koktailt akart készíteni.

— Ah! szép Maggy, kiáltott, félbehagyván kedélyes foglalkozását, rendkívül örülök, hogy láthatom. Az ember szívesen látja a szépséget és ártatlanságot, meg ha — megállott beszédében és kanálával felkavarta a poharat. Maggy látta kivörösödött arcáról, hogy már nem egészen józan.

Bármennyire élénken emlékezett is utolsó találkozásukra, midőn az részegen erővel meg akarta csókolni, ma erőt vett magán és barátságosan közeledett hozzá. Birtokába kellett keríteni a levelet, bármibe kerüljön is az.

— Atyámat távozni hallottam, kezdte bizonytalan hangon, azért jöttem, hogy megkérdezzem, nincs-e valamire szüksége.

A szép Bob meglepetten tekintett fel és jóleső mosolylyal simította meg szőke fürteit.

— Nagy kegy lesz reám nézve bájos Maggy, ha gyöngéd kacsóival egy koktailt készít és annak elfogyasztását jelenléte által élvezetesebbé teszi.

— Igen szívesen O'Meari úr, felelt az vonakodás nélkül.

— Kegyed egy angyal, e szigetnek csillaga, a mit én már régen tudtam! kiáltott Bob, a ki ezt az eredményt saját szeretetreméltósága által elértnek gondolta. Ó, ne ismerte volna kegyed soha félre az én hű szívemet! Kérek egy kevéssel több wyskit! Meglehetősen erősen szeretem a koktailt. Az én szívem sohasem hódolt meg női szépség előtt, kivéve az önét, egyedül az önét. És milyen

használják a lovat, inkább öszvért használnak. A kínai ló nem szép és nem is nagyon gyors, de rendkívül kitartó. Huszonnégy óra alatt kétszáz kilométert is meg lehet tenni anélkül, hogy tönkre mennének. A ló eltartatása nem kerül sokba. Télen-nyáron az udvaron lehet egy cölöphöz kötve. Ez az istállója. A téli hideg ellen a lovat valóságos téli bundája védi meg, melynek szőre négy centiméternyire is megnő. A zabot és a szénát a kínai ló nem ismeri, lóherét kap és fekete babot, ezért tehát olcsó az ellátása. Kína belsejében 30—80 márka egy ló, a tengerparton 400 márkát is adnak érte.

— **(Életunt városi szolga.)** Egy napon két öngyilkosság és mindkét esetben torony alatti ember vet véget életének: ez a mai nap szenzációja. Az öngyilkos hegyőr után, a ki reggel lőtte magát agyon, ma délután egy városi szolga vált meg önként a megunt élettől. *Budai* György, szállás mesteri hivatali szolga, ez a második öngyilkos, a ki bányatelepi-uti lakásán, szobájába bezárkózva, ma délután 2 órakor egy egycsővű pisztolyból úgy lőtte magát jobb halántékán, hogy szörnyet halt. Az öngyilkos tegnap még járulékot fizetett egy temetkezési egyletbe, ma délután pedig *Stern* szállasmestertől azzal bucsuzott el, hogy megöli magát. Persze, az tréfára vette szolgája szavait. És *Budai* meg is tette, a mit ígért: agyonlőtte magát. Egy írónnal irt levelet is hagyott hátra, melyben elbucsuzik jóbarátaitól, testvéreitől és a polgármestert kéri, hogy bentlevő kis pénzecskéjét *Budai* (igazabban *Pintér*) *Andornak* adják ki; a főkapitányt meg arra kéri, hogy ne boncoltassák fel. Az öngyilkos életuntságából követhette el tettét; első feleségétől öt év óta elválva élt s ki miatt elhagyta a feleségét, azzal sem volt boldog. Így hát megunhatta az életét és eltökélt szándékkal lőtte magát agyon. Holt-

testét kiszállították a budaikülvárosi temető hullaházába és onnan temetik el holnap délután

— **(Kapzsi államok.)** Régi dolog, hogy államok kapzsiságával az emberek nem igen tudnak konkurrálni s hogy ha az államoknak véletlenül szívük volna, akkor ezek a szívek nem igen tartoznának a jó szívek közé. Hogy jövedelmüket szaporítsák, sok mindent elkövetnek s monopoliumot csinálnak olyan dolgokból, amire a lakosságnak nagy szüksége van s amikhez az államok kapzsiságánál fogva drágábban jutnak. Az állam, ha jövedelemről van szó, kivétel, aminek egyik szomorú példája a magyar állam is, amely a vasárnapi munkaszünettel eltiltja a kalmárokat az árulástól, amelynek a szivarjait azonban a tőzsdéknek vasárnap is muszáj árusítani. E nem épen magasabb erkölcsi alapon álló eljárás most az olasz állam akar tenni, tisztán az anyagi haszon szempontjából. Olaszországban igen sok a mocsaras, az egészség telen hely, amelynek levegőjében a láz bacillusai ficázkodnak. Európában sehol sincs annyi lázbeteg, mint Itáliában, ahol a szeszes italok egy részét is úgy készítik, hogy abban lázellenes szer legyen. A mocsarak kigőzölgése következtében a láztól félők, vagy attól szabadulni akarók igen nagy mennyiségben fogyasztják a chioint, ami a láz ellenes szerek között ma is a legjobb és legolcsóbb. Nos hát mit csinál a pénz dolgában megszorult olasz állam? Egyszerűen kimondja, hogy a chinint monopolizálja, vagyis jóval drágábban adja, mint eddig adták. Ugy tesz a chininnel, mint

nálunk tesznek a dohánynyal, holott oda át arra kellene törekedni, hogy az orvosság, a mire, fájdalom, nagy szükség van, még olcsóbb legyen és pedig annyival is inkább, mert az olasz nép még akkor is szegény, ha nem beteg.

— **(Megszökött ló.)** A ma délelőtt a vármegye háza udvarán tartott magánmen felülvizsgálat alkalmával az egyik ló megunva a hosszas vizsgálódást, hirtelen kapta magát, s egy nagyot rugva a levegőbe, kiszabadította magát a gazdája keze közül, s a papnövelde utcán végig le futott egészen az apáca-utca sarkáig, a hol a járók-kelőknek sikerült a megszökött paripát elfogni, s fogva tartani mindaddig, míg a gazdája érte nem jött.

— **(Lynch.)** A *Newyork Times* érdekes adatokat közöl a lynchésekről. A múlt év utolsó negyedében az Egyesült-Államok területén hatvannyolc embert lyncheltek meg. Ezek közül tizenkilencen súlyos büntényt követtek el, a többi csak kisebb vétség miatt gyilkolták meg. A meglyncheltek között több olyan is van, aki csak megszóktatott egy leányt, még pedig a leány beleegyezésével. Egy szegény ördögöt a felbőszült tömeg azért gyilkolt meg, mert egy milliomosnak sértő levelet irt. Az ember azt hinné, hogy a civilizáció terjedésével a lynchések egyre ritkábbá válnak, holott a dolog nem így van. 1885-ben 184, 1886-ban 198, 1889-ben 176, 1890-ben 192, 1892-ben 255, 1893-ban pedig 242 volt a lynchézés áldozatainak száma.

imádásraméltó kezei vannak! Megragadta Maggy kezét és egy csókot nyomott arra, mit az nyugodtan tűrt.

— Ah, menjen *O'Meary* úr, ez bizonyosan csak tréfa öntől, szólt felbátorító pillantással, mialatt vele szemben helyet foglalt.

— Komolyan, a legkomolyabban esküszöm az olimpus minden istenére, szívem királynője! Ezután a szép *Bob* egy hajtásra kiürítette poharát és székét közelebb vitte szomszédnőjéhez. Követeljen bizonyítékot szerelmemről, tegye próbára hűségemet.

— Miért jött ma át tulajdonképen, kérdezte Maggy, poharát újból megtöltve.

— Egy csekélység miatt, a mi nem érdemli meg, hogy beszéljünk róla. A vágy, hogy önt láthassam, volt a főok átjövelelemre; egy gentleman becsületszávára állítom ezt. Nézze, édes Maggy, hogy tönkreeveztem kezeimet az ön kedvéért! És ezzel megvörösödött és megdagdát tenyerét mutatta. Ne kételkedjék abban, hogy —

— Ily próbák után csaknem hinni tudnék önnek, szólt Maggy azzal az izgató koketteriával, mely a gyöngemnek leghathatósabb fegyvere, a melylyel a természet őket megajándékozta és úgy a faluban, mint a városokban feltalálható. Hanem *Kegyed* bizonyára be akar engem csapni. Mit találhat egy önhöz hasonló finom úr én rajtam. Valami fontosabb dolognak kell annak lenni, a miért *kegyed* átjött, csak nem akarja nekem megmondani.

— Becsületelemre téved! erősítette *Bob*, mindinkább feltűzelve a leány előzékenysége folytán. Képzeteiben már győzelmet ült a makacs szépség fölött, kire mindeddig befolyás nélkül maradt minden ostroma; ezenkívül az

alkalom is kedvező volt, az atyja nincs itthon; fel kell ezt az előnyt használni.

— Tehát egyedül miattam tette meg e veszélyes utat? kérdezte Maggy, láthatólag örülve a hizelgésnek.

— Volt még más célja is látogatásomnak, de az igen jelentéktelen, valóban nagyon jelentéktelen, — szólt közeledve hozzá és karját derekára téve. Azért még nem tettem volna ki magamat ilyen veszélynek. Csupán az ön szemének mágneses vonzóereje — kapkodott, mert feje meglehetősen ködös volt az erős italtól, hogy konfuzióba keveredjek.

— Tehát mégis megcsalt engem, szólt Maggy sértődötten, miközben eltávolodott tőle. Ez nem szép öntől s egyetlen szavát sem hiszem többé. Az bizonyosan valami fontos dolog volt, természetesen! Én nem is követelhetem, hogy miattam csak egy lépést is tegyen.

A szép *Bob*, megcsalva a leány szavai és viselkedése által, azt hitte, hogy az valóban haragszik. Minden áron vissza kellett szereznie az elvesztett tért.

— Az égre, ne haragudjék, kérte, esküszöm, hogy egy ostobaság, egy buta levél az egész, a mi nem is tartozik reám. Csak ön, *Nagshead* rózsája, foglalkoztatja lelkemet, *kegyed* Éjszak-Karolinának legszebb virága, az egész egyesült államokban, az öt világrészen a legszebb lény; egy pillantás az ön szeméből többet ér, mint egy ilyen levelekkel teli postakocsi.

— Nem, ellenkezett az, közeledését visszautasítva, többé nem hiszek önnek. A levélről csak úgy koholta ki a dolgot és bizonyára más miatt jött, mert ugyan ki is írta nekünk?

— Az ördögbe, kiáltott *Bob*, kabátzsebében kutatva.

— **Órákat**, aki venni szándékozik, figyelmeztetjük, hogy ne is gondoljon kéz alatti vásárlásra. Csak szabályozott, jól kiprobált új órákat vásároljunk, megkövetelve az eladótól, mindig a jótállást. E tekintetben a legelsőrangú bevásárlási forrás *Schönwald* Imre órás üzlete a Király-utcában kinél a leggazdagabb készlet található arany és ezüst férfi és női órákban, vadász és ébresztő órákban, álló asztali diszórákban és a legpontosabb fali órákban, Kiválóan ajánlhatók a világhírű Longines órák, melyek pontos járása felülmúlhatatlan és áruk is nagyon olcsó, szerkezetük pedig a képzelhető legerősebb. Egy jó és pontos óra ha drága is kétannyit ér, mint más, hát még ha jutányosan, megbízható kézből jutunk hozzá. E tekintetben *Schönwald* Imre a legteljesebb garanciákkal szolgál.

Pécs szab. kir. város

meteorologiai állomása jegyzetét

1899. február 21. reggeli 7 óraker.

Barometer (redukált) = 64.6 mm. (emelkedő.)

Hőmérsék = 4.1 °C

» maximuma: 9.6 °C

» minimuma: 1.1 °C

Párányomás: 45. mm.

Relatív nedvesség: 74

Felhőzet: 2° Cir. N.

Szélirány s erő: N. 6.

Csapadék 24 órai:

Szeles, hideg.

Dr. Czira.

Művészet, irodalom.

○ **Zsidó honvéd.** Andorffy Péter jutalomjátéka alkalmából tegnap este Lukácsi Sándor három felvonásos életképe, a »Zsidó honvéd« került színre. A nézőtér zsufolásig megtelt közönséggel, mely zajos s gyakran megújuló tapsokkal fáradhatatlanul dokumentálta a kedvelt komikus iránti rokonszenvét. Andorffyt színre léptekor is tapssal és »éljen« kiáltásokkal fogadta a közönség, a zsinor padlásról pedig egy remek babérkoszorút bocsátottak alá és egy felkasirozott, kaláber-beli »vannak«-ot, melyet Andorffy mindjárt azzal fogadott, hogy:

— Kontra! A kutyafáját!

Persze ez s még számos rögtönzése óriási derűtséget keltett. Maga Andorffy Péter, a Zsidó honvéd szerepében kitűnő volt, nemkülönben Peterdi, Angyal Ilka, Bihari, Balla Kálmán, Somogyiné, P. Kovács Mariska és Bognár János is. Az előadás fél tizkor ért véget. (K-r.)

Törvénykezés.**Verekedő rendőr.**

Ritkán akad ember, ki életében tapintatos, vagy előzékeny rendőrt látott, mert a mi rendőreinket minden tekintetben a hivatalos hatalomnak gondolt nyers erő jellemzi, melylyel szolgálatuk ideje alatt a polgárokkal elbánnak.

Tény az, hogy letartóztatni, vagy beki-sérni, arra okot adott embereket, nem lehet — selyemkeztüvel, hanem kell hozzá mindenestre egy bizonyos fokú erély, mely aztán a mi derék rendőreinknél — félremagyarázott értelemben — tettelegességben nyilvánul. Nem kívánhatjuk, hogy a mi rendőrségünk oly éleslátó legyen, mint a bécsi, oly előzékeny s mégis határozott, mint a berlini, sem oly ügyes, mint az angol rendőrség, annyit azonban minden polgár megkövetelhetne, hogy az ő biztonságának megőrzésére kirendelt rendőrséget a felettes hatóság arra illetékes közegei által kioktattassa, hogy mi is voltaképen a rendőri erély és tapintat?

Mert valóban furcsák a mi rendőrségünk által követettni szokott szélsőségek.

Egy munkászubonyos, szegényebb polgárral szemben, ki néhány krajcárjából valamely korcsmában kissé felönt a garatra és feledve gondjait, énekelve megy végig az utcán, azt a rendőr ur egyszerűen *felpofozza*, gondolván, hogy eme tettelegesség az, melyet rendőri »erély« név alatt ismernek az emberek s melyet a rendőrök számára az egyszerű és a hivatalos hatalom engednek meg.

De másrészt ezek az egyenruhába bujtatott emberek oly szolgálalkúek, hogy ha véletlenül egy cilinderes betörőt csipnének rajta, amint valamely kaput fesseget, bizonyára eként nyilatkoznék meg a rendőri »erély«:

— Kérem tekintetős ur, ne tessön azt a kaput bántani, mert muszáj lösz a tekintetős urat a torony alá vinni! Igy mondta az főkapitány úr!

Ezt a néhány sort pedig nem csak ugy, minden alap nélkül, ex offo irtuk a közönség mulattatására, hanem alapot szolgáltatott erre egy ítélet, melyet a tegnap megtartott végtárgyalás után a pécsi kir. törvényszék hozott, egy hivatalos hatalommal való visszaélés vádjával terhelt rendőr fölött.

Még a mult 1898. év június havában történt, hogy *Balaton* György és *Kis Gadó* István kissé kaptos állapotban a Ferenciek-utcáján danolva mentek végig.

Nemsokára azonban találkoztak az ellenőrző szolgálatot teljesítő *Gergelits* Ignác rendőrtizedessel, ki kellő tapintattal figyelmeztette a két magyart, hogy maradjanak csendben, ne háborgassák az éjjeli nyugalmat.

Balaton és Kis Gadó erre elhallgattak s csendben folytatták utjokat.

A Zrinyi-kávéház előtt találkoztak a rendőrőrzéssel, melynek egyik tagja, *Vezár* Antal, meghallva a két polgárnak a Ferenciek-utcájának végén való, a rendőrtizedes figyelmeztetését megelőző danolását, oda állt eléjük és harsány hangon rájuk kiáltott:

— Hogy hívnek benneteket?

Mire Kis Gadó István szerényen megjegyezte:

— Mit akar tőlünk? Mi polgárok vagyunk s megyünk haza!

A következő percben azonban bizonyára megbánta már, hogy ki merte a száját nyitni, mert kapott a rendőrtől olyan három nyaklevest, a melyet csak egy felbőszült rendőr tenyere képes osztogatni.

Hogy azonban az ok nélkül verekedő rendőrből nem lett megvert rendőr, az csak annak köszönhető, hogy *Vezár* háta mögött ott állott az őrző két más fegyveres tagja is.

Igy a rendőr úr hivatalos kötelessége pontos teljesítésének boldog öntudatában tovább ment, a felképzett polgár pedig hazafelé igyekezett, másnap azonban panaszt emelt a törvényszéknél *Vezár* Antal ellen, hivatalos hatalommal való visszaélés miatt.

A tegnap ez ügyben megtartott végtárgyalás s a tanúk meghallgatása után a pécsi kir. törvényszék *Vezár* Antalt a hivatalos hatalommal való visszaélés vétségében bűnösnek mondotta ki s *nyolc napi fogházra és rendőri állásának elvesztésére* ítélte.

A vádlott és terhére a kir. ügyész felebbeztek.

Vezár Antal a törvényszéki tárgyaláson egyenruhában jelent meg, mint vádlott; azonban oldalfegyver nélkül.

S most az a furcsa a dologban, hogy egy oly ügyet, melyet a kir. törvényszék beható vizsgálat tárgyává tett s melyben a vádlottat a fogházbüntetés mellett még rendőri állásának elvesztésére is ítéli, a rendőr fölöttes hatósága megelőszik annyival, hogy az egyik közege által csendháborításért feljelentett polgárt megbírsáolja, a hivatalos hatalmával visszaelt rendőrt pedig futni hagyja. Nem tartotta szükségesnek ellene vizsgálatot indítani,

nem mozdította őt el fegyelmileg állásától, hanem bevárta, míg ezt ítéletileg a fenytő törvényszék teszi meg, holott ennek már fegyelmi uton régen meg kellett volna történnie.

Mert nem hihető, hogy *Kis Gadó* István a csendháborításért való megbírságot alkalmával ne panasolta volna el a rendőrségnél, hogy őt ok nélkül felképzették!

S ez az a rendszer, mely némely hatalmaskodni vágyó rendőrt megerősít abban a téves nézetében, hogy a rendőri erélyt és tapintatot nálunk — tenyérrel osztogatják!

T a n ü g y.

)(**Főlemelt özvegyi nyugdíj.** A m. kir. vallás és közoktatásügyi miniszter özv. *Tömöri* Józsefné ócsárdi tanító özvegyének eddigi 186 frt 26 kr. nyugdíját 213 frt 71 kr-ra emelte fel.

)(**Állami segély.** *Burger* Józsefné, tanító özvegye pécsi lakosnőnek, a vallás és közoktatásügyi miniszter 100 frt évi nyugdíjt pótló államsegélyt engedélyezett.

T Á V I R A T O K.**— Miniszterek a királynál.**

(A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A király ma délelőtt tíz óraker *Bánffy* Dezső bárót, féltizenegy óraker *Fejérváry* Géza bárót kihallgatáson fogadta. A kihallgatás nem birt bucsukihallgatás jellegével, mert további intézkedésig *Bánffy* vezeti az ügyeket. *Szell* Kálmán, az új miniszterelnök, délben, a miniszterek este érkeznek Bécsből Budapestre.

— Küzdelem a rendszerért.

(A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Bécsi hírek szerint *Szell Kálmán* kormányelnöki megbízatása *Bánffyra* és *Fejérváryra* óriási meglepetés volt. A király ugyanis vasárnap még *Fejérváryt* designálta kormányelnöknek s azután *sajátkezüleg irt levélben hívta meg Bécsbe Szell Kálmánt* s ezért volt konsternálva *Bánffy* és *Fejérváry* *Szell* váratlan megjelenése fölött.

Bánffy báró ma visszajött Budapestre s *este hangulatot akar csinálni a szabadelvű klubban Szell ellen.* Ennek előhírnöke az a biztosnak tartott hír, hogy *Bánffy* báró az esetre, ha *Szell Kálmán* a házszabályrevíziót nem a *Tisza-féle formula* szerint csinálja, *kilép a szabadelvűpartból.*

Szell Kálmán ma értesítette az ellenzéki megbízottakat, hogy értekezni óhajt velük. Este a szabadelvű klubba megy értekezni a kormányalakításról.

— Loubet elnöki üzenete.

(A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Párisból jelentik, hogy *Loubet* elnöki üzenete a kamarákhoz megnyugtató és békés lesz. Reményét fogja benne kifejezni a köztársaság új elnöke, hogy *az ország a hadsereghez való ragaszkodásával s az igazságszolgáltatás tiszteletben tartásával el fog jutni a harmonia és az egyetértés helyreállításához,* valamint a nemzetet mozgató kérdés küszöbön álló megoldásához.

— **Mért hívtak papot a haladokló Faurehoz?** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A francia kamara mai ülésén *Dejeante* szocialista képviselő kér-

dést intézett, hogy miért hívtak papot a haldokló Faurehoz? *Le Galle*, a volt elnök titkára becsületszavára kijelenti, hogy Faure teljes öntudatánál volt és két ízben is kérte, hogy hívjanak hozzá papot.

Budapesti börze.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. febr. 21.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

Buza, őszre: 9.54; későbbi szállítás: 9.79. —
Tengeri, májusra: 4.66. — *Rozs*, márciusra: 8.60. —
Zab, őszre: 5.69. —
Az értéktörszén az árak a következők: Osztrák
hitelrészvény: 369.00. — Magyar hitelrészvény: 398.2/4.
— Államvasut: 360.00. —

Nyilt-tér.

Köszönetnyilvánítás.

Mindazok, kik forrón szeretett s felejthetetlen boldogult

Ifj. Ráth Mátyásné
szül. Wohlmut Máriaának

f. hó 20-án végbement temetésén megjelenésük, koszoruk küldése s részvétüknek egyéb utoni kinyilatkoztatása által mély fájdalomukat enyhíteni igyekeztek, fogadják ez uton is hálás köszönetünket.

Pécsett, 1899. február hó 21-én.

A gyászoló család.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV **PLEININGER FERENC**
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

HIRDETÉSEK.

Korona arckenőcs

paratlan hatásu, elegáns hölgyek által igen kedvelt arc-szépítő. Megifjítja az arcot és szépíti, eltávolít minden szep-
lőt, pattanást, májfoltot, bőrbajt stb.

Nem zsíros, nappal is használható.

Doboza 60 kr.

Készíti és szétküldi:

Thúry Dénes

gyógyszertára

Baranya-Vörösmarth.

RAKTÁRON VAN: Pécsett ifj. Antal Gyula, Geltch és Graeff, Budapesten Kochmeister Fr., Kolozsvárott Burger Fr., Eszéken Dávid Gy., Mohácson Auber A., Léván Medveczky S., N.-Sallóban Zsorna L., Keszthely: Mérey gyógysz. uraknál.

PSERHOFER J. vértisztító labdaccai,

azelőtt „általános labdacok” név alatt; mely utóbbi nevet teljes joggal megérdemlik, mivel csakugyan alig létezik betegség, melyben ezen labdacok csodás hatásukat ezerszeresen be nem bizonyították volna.

Évtizedek óta ezen labdacok általános elterjedésnek örvendenek és alig van család, melyben ezen kitűnő háziszerekből készlet nem volna található. Számtalan orvos által ezen labdacok háziszereül ajánlottak minden oly bajoknál, melyek a rossz emésztésből és székrekedésből erednek, mint epe-zavarok, májbajok, kólika, vértolulások, aranyér, béltétlenség s hasonló betegségeknek. Vértisztító tulajdonságuknál fogva kitűnő hatással vannak vöröszegénység s az abból eredő bajoknál is: így sápkórnál, idegességből származó fejfájásoknál stb. Ezen vértisztító labdacok oly könnyen hatnak, hogy a legcsekélyebb fájdalmat sem okozzák és ennek tolytán még a leggyengébb egyének, de még gyermekek által is minden aggodalom nélkül is bevehetők.

Ezen vértisztító labdacok csakis a **Pserhofer J.-féle az „Arany birodalmi almához” címzett gyógyszerárban Bécsben, I., Singerstrasse 15. szám alatt** készítettnek valódi minőségben s egy 15 szem labdacot tartalmazó tartalmazó doboz ára 21 kr. Egy csomag, melyben 6 doboz tartalmazatik, 1 frt 05 krba kerül. Az összeg előzetes beküldésénél bérmentes küldéssel együtt: 1 csomag 1 frt 25 kr., 2 csomag 2 frt 30 kr., 3 csomag 3 frt 35 kr., 4 csomag 4 frt 40 kr., 5 csomag 5 frt 20 kr. és 10 csomag 9 frt 20 krba kerül.

NB. Nagy elterjedésük következtében ezen labdacok a legkülönbözőbb nevek és alakok alatt utánoztatnak; ennek következtében kéretik osakis Pserhofer J.-féle vértisztító labdacokat követelni és csakis azok tekinthetők valódiaknak, melyek használati utasítása a Pserhofer J. névaláírással, fekete színben és minden egyes doboz fedele ugyanazon aláírással, vörös színben van ellátva.

A számtalan hálairatból, melyet a labdacok fogyasztói a legkülönbözőbb és legnehezebb betegségek után egészségük visszanyerése folytán hozzánk intéztek, ezen helyen csakis néhányat említünk azon megjegyzéssel, hogy mindenki, aki ezen labdacokat egyszer használta, meg vagyunk győződve, azokat tovább fogja ajánlani.

Köln, 1893 április hó 30-án.

Tisztelt Pserhofer ur!

Legyen oly szíves és küldjön nekem ismét 15 tekercset az ön fölülmulhatlan vértisztító labdacsaiból utánvétellel. Fogadja ez uton is a legmélyebb köszönetemet labdaccai csodahatásáért. Maradok teljes tisztelettel

Pawlistik Ferencz, Köln, Lindenthal.

Hrasche, Földnik mellett, 1887 szept. hó 12-én.

Tekintetes ur!

Isten akarata volt, hogy az ön labdaccai kezem közé kerültek, melyeknek hatását ezennel megírom: Én gyermekágyban meghültem olyannyira, hogy semmi munkát sem voltam többé képes végezni és bizonyára már a holtak közt volnék, ha az ön csodálatraméltó labdaccai engem nem mentettek volna meg. Az Isten áldja meg önt ezért ezerszer. Nagy bizalmam van, hogy ezen labdacok engem is tökéletesen ki fognak gyógyítani, a mint már másoknak is egészségük visszanyerésére segítségül szolgáltak. Knificz Teréz.

Bécs-Ujhely, 1887 november 9-én.

Mélyen tisztelt ur!

A legforróbb köszönetemet mondom ezennel Önnek 60 éves nagynéném nevében. Az illető 5 éven át szenvedett gyomorhurutban és vízkórságban, már életét is megunta, melyről egyébként le

is mondott, midőn véletlenül egy dobozt kapott az ön kitűnő vértisztító labdacsaiból s azoknak állandó használata folytán tökéletesen kigyógyult. Legfőbb tisztelettel Weinzzettel Josefa.

Eichengraberamt, Glöhl mellett, 1893 márcz. 27.

Tekintetes ur!

Alulírott ismételen kér 4 csomagot az ön valóban hasznos és kitűnő labdacsaiból. El nem mulaszthatom legnagyobb elismerésemel kifejezni ezen labdacok értéke felett és azokat, a hol csak alkalmam nyílik, a szenvedőknek legmelegebben fogom ajánlani. Ezen hálairatom tetszés szerinti használására önt ezennel felhatalmazom.

Teljes tisztelettel Hahn Ignác.

Gotschdorf, Kolbach mellett.

Szilézia, 1886 október 8-án.

T. ur! Felkérem, miszerint az ön vértisztító labdacsaiból egy csomagot 6 dobozzal küldeni szíveskedjék. Csak is az ön csodálatos labdacsaiknak köszönhetem, hogy egy gyomorhajtól, mely engem öt éven át gyötört, megszabadultam. Ezen labdacok nálam sohasem fognak kifogni s midőn legforróbb köszönetemet kifejezem, vagyok

tisztelettel Zwickl Anna.

Bernhardi alpesi-fü liqueur, Bern- W. O.-tól Bregenzben, 1/4 üveg 2 frt 60 kr., 1/2 üveg 1 frt 40 kr., 3/4 üveg 70 kr.

Amerikai köszvénykenőcs, gyors és biztos hatásu, legjobb szer minden köszvényes és csúzos bajok, u. m.: gerincagybántalom, tag-szagatás, ischias, migraine, ideges fogfájás, főfájás, fülzsagatás stb. ellen. 1 frt 20 kr.

Angol csodabalsam, Pserhofer J.-től, egy üv. 50 kr.

Fagybalsam, Pserhofer J.-től. Évek óta a fagyos tagokra és minden idült sebre mint legbiztosabb szer elismerve. 1 köcsög 40 kr. Bérmentve 65 kr.

„Stoll“-féle Kolapraeparatumok, kitűnő szer gyomor és bélbetegségeknek.

Kola-elixir vagy bor, 1 liter 3 frt, fél liter 1 frt 60 kr. 1/4 liter 85 kr.

Golyva-balsam, Pserhofer J.-től, kitűnő szer golyva ellen, 1 üveg 40 kr., bérmentve 65 kr.

Élet-esszencia, (prágai csöppek), Pserhofer J.-től, megrontott gyomor, rossz emésztés és mindennemű altesti bajok ellen kitűnő háziszér. 1 üveg 22 kr. 12 üveg 2 frt.

Utifünedv, Pserhofer J.-től, egy ált. ismert kitűnő háziszér hurut, rekedtség, görcsös köhögés stb. ellen. 1 üvegecske 50 kr., 2 üveg bérmentve 1 frt 50 kr.

PSERHOFER J. gyógyszerész „zum goldenen Reichsapfel”
Bécs, I., Singerstrasse 15.

Tannochinin hajkenőcs, Pserhofer J.-től. Évek

hosszu sora óta valamennyi hajnövesztő szer közt orvosok által a legjobbnak elismerve. Egy elegáns nagy szelenczével 2 frt.

Általános tapasz, Stendel tanártól. Útés és szurás által okozott sebeknél, mérges daganatoknál, ujjkukacz, sebes vagy gyuladt mell, vagy más ily bajoknál, mint kitűnő szer lön kipróbálva. 1 tégely 50 kr. Bérmentve 75 kr.

Általános tisztító-só, Bullrich A. háziszér a rossz emésztés minden következményei, u. m.: főfájás, szédülés, gyomorgörcs, gyomorhév, aranyér, dugulás stb. ellen. 1 csomag ára 1 frt.

Ezen itt felsorolt készítményeken kívül az osztr. lapokban hirdetett összes bel- és külf. gyógyszerészeti különlegességek raktáron vannak és a készletben netán nem levők gyorsan és olcsón megszerezhetnek. *Postai megrendelések a leggyorsabban eszközöltetnek, ha a pénzüsszeg előre beküldetik; nagyobb megrendelések utánvétellel küldetnek.*

Valódiaknak csak azok tekinthetők, melyek használati utasítása a Pserhofer J. névaláírással és minden egyes doboz fedele ugyanazon aláírással vörös színben van ellátva.

Védve védjegy által. Védjegy utánszása szigoruan büntetettik.